

El món del disseny reivindica la qualitat dels interiors del comerç de la ciutat, aportant solucions per a la preservació del coneixement com a valor cultural i col·lectiu

Com respondre als reptes de preservació de l'interiorisme comercial es la base de l'al·legació feta des d'EINA, Centre Universitari de Disseny i Art, que ahir es va presentar al Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Caldria que l'Ajuntament acceptes formar una comissió d'experts en la matèria; un grup de professionals i acadèmics que aporti criteri i metodologia a la Catalogació

Barcelona, 11 de juny, 2015.- Arran del debat sobre la preservació dels locals comercials barcelonins, EINA va organitzar unes sessions de treball amb un grup de professionals reconeguts per tal d'oferir el punt de vista del disseny respecte a aquesta qüestió. Amb voluntat crítica però constructiva i com a síntesi del treball realitzat, presentem aquest document que mira d'aclarir conceptes sobre el valor de l'interiorisme comercial i sobre quines haurien de ser els criteris i les estratègies adients per tal de gestionar el patrimoni i orientar el model comercial de la ciutat. I en aquest sentit, una qüestió provocativa alhora que compromesa: "*Per què no catalogar, encara que sigui complex, els locals que ja han desaparegut?*", ha iniciat Enric **Stegmann**.

Disposem d'un patrimoni únic (també de producte i d'interiors, no només arquitectònic) que si més no, cal preservar -per exemple amb l'ús de la catalogació, la imatge, les oportunitats de la tecnologia i la reproducció digital etc-. Cal tenir traçabilitat, pel bé de la memòria històrica i col·lectiva com a valor cultural, però també com a objecte d'estudi per a professionals presents i de futur, deixant constància del que hi ha hagut; transmetent coneixement sense caure en el parany de la nostàlgia per un passat que s'ha transformat irremediament. Cal criteri professional i acadèmic i consciència i suport institucional i social per fer-ho possible, i no permetre que es perdi una herència que pot ser significativa encara que físicament, per les raons que sigui, no potoqui conservar-la.

Aquesta és la base d'al·legació que des del Grup de Recerca GRHED s'ha entregat a l'Ajuntament de Barcelona el proppassat mes de maig i que es pot resumir en 3 punts bàsics:

1. Reivindicar la qualitat del projecte i la seva capacitat d'integrar els valors de l'antecedent històric. En aquest sentit garantir la qualificació professional dels projectes de reforma i els mecanismes d'avaluació.
2. Establir com a prioritat patrimonial documentar els establiments d'interès en temes de disseny.
3. No limitar la inclusió dins del catàleg a locals més antics de 50anys i per tant extendre la catalogació documental (Categoria BID) inclús a locals ja desapareguts.

"Ensenyar a les escoles, i en general sensibilitzar a tots els agents involucrats, perquè a l'hora de rehabilitar un local comercial es tingui en compte què hi ha dins el local que pogui resultar interessant", ós en paraules de **Jordi Rogent**, una responsabilitat professional i social, però sobretot institucional.

"El propietari particular no té per què decidir el patrimoni dels locals. És una feina de l'administració", ha reafirmat **Josep-Emili Hernández Cros**, que des dela taula de debat aboga per una cultura de ciutat, més enllà d'una simple legislació. També **Silvia Farriol** ha coincidit en la vessant de responsabilitat per par del nou govern de la ciutat: "*Esperem*

que l'ajuntament de Barcelona enfoqui aquest tema des de la mirada cultural i no només econòmica"

En definitiva, l'al·legació del món del disseny es basa en postular-se com a agent i en col·laboració amb l'Administració Pública per tal de que el Catàleg presentat fins ara, no esdevingui un simple llistat de comerços emblemàtics a conservar, si no en un referent de la memòria col·lectiva en l'àmbit del disseny i en un instrument de consulta per a la orientació en la creativitat present i de futur. Segons ha esperonat **Lluís Pau**, "El catàleg ha de servir, també, per la ciutadania, perquè sigui conscient de la riquesa que té la seva ciutat".

El text d'al·legació conclou explícitament: "El món del disseny convocat per EINA ha arribat a dues conclusions aparentment contradictòries. D'una banda, constata el caràcter essencialment efímer de l'interiorisme comercial, però, de l'altra, recomana la redacció d'un catàleg raonat dels béns patrimonials que cal conservar. No ens ha d'estranyar. Sovint les millors conceptualitzacions sorgeixen d'actituds contradictòries. E l millor catàleg per esperar-nos a aconseguir l'excel·lència. El millor projecte per evitar la fossilització o el pastitx." (S'inclou un document annexe amb el conjunt del text d'al·legació).

Participants en la Taula Rodona: **Interiorisme i Patrimoni Comercial: Estat de la qüestió**

Moderació a càrrec de: Lluís Reales

1. Enric Steegmann : Origen de l'iniciativa del GRHED i punts clau del document d'al·legació enviat a l'Ajuntament de Barcelona.

Steegmann (1941), Arquitecte des del 1965 i doctor per l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, on va exercir de professor titular de Projectes fins a la seva jubilació. Professor de dibuix a EINA des de la seva fundació, activitat que alterna amb la pràctica professional. Va dirigir les obres del MNAC a Montjuïc i es autor, entre d'altres publicacions, del manual Las medidas en Arquitectura.

- 2- Josep Emili Hernández-Crous : Origen i abast del Catàleg Patrimoni Arquitectònic Ajuntament Hernández-Crous, Arquitecte. Té una ampla trajectòria en activitats relacionades amb la protecció i catalogació del patrimoni arquitectònic on destaca haver estat Director Tècnic del Programa per a la Millora del Paisatge Urbà, de l'Ajuntament de Barcelona entre 1984-87. Ha participat en diversos Plans Especials de Protecció del Patrimoni Arquitectònic [PEPPA]: L'Hospitalet de Llobregat (1995-1999) Les Franqueses del Vallès (1999-2000) Cerdanyola del Vallès (2000-2002), entre d'altres.

3. Jordi Rogent : Necessitats i projecció del nou Catàleg de comerços emblemàtics

Rogent, Arquitecte (ETSAB), 1974. Exercici lliure de la professió 1974-1993 desenvolupant tot tipus de projectes (des d'interiorisme a Plans Generals). Cap del Projecte de Revisió del Catàleg Ajuntament de Barcelona (1994-2005) i Cap del Departament de Patrimoni Arquitectònic (A. de Bcn, 2005-20013).

4. Sílvia Farriol: El problema de l'interiorisme comercial des del sector professional.

Farriol, Arquitecte independent amb Anna Soler, sòcies des del 1975, presidenta d'Arquinfad (associació dels arquitectes i interioristes del FAD) des de fa 6 anys, dedicada a totes les branques de la professió i algunes més he fet projectes per l'administració pública preferentment. Activitat destacada en el disseny i muntatge d'exposicions d'art i temàtiques a Espanya i a l'estranger.

5. Lluís Pau: La consolidació d'un interiorisme de qualitat en els establiments comercials.

Pau (1950), Dissenyador Soci fundador de l'Estudi IDP amb Josep Martorell, Oriol Bohigas, David Mackay, 1978. Guardonat amb diversos premis, ha estat sempre involucrat en el sector des del FAD, ADP, BEDA, IFI, ECIA i CODIC, entre d'altres. Es actualment Membre del Patronat de l' EINA Centre Universitari de Disseny i Art , adscrit a UAB 2011, on continua impartint docència entre Màsters i seminaris com *"Por un lenguaje expositivo contemporáneo: una oportunidad para experimentar"*. *"Arquitectura, Art i Espai efímer"*. *"Projectes expositius efímers"*. Ha publicat articles sobre la senyalització com objecte urbà articulat amb el paisatge i sobre el llenguatge expositiu com a nova disciplina experimental de comunicació.

EINA, centre universitari de disseny i art adscrit a la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona) és va fundar l'any 1967. Al llarg de la seva història ha tingut el privilegi de formar noms consagrats del disseny nacional i internacional, molts d'ells quan encara eren joves desconeguts. Els seus fundadors Alexandre Cirici i Albert Ràfols Casamada, crític d'art i pintor respectivament, no van pensar a fundar una escola de Belles Arts, sinó de disseny. Les seves referències incloïen les fites fonamentals de la renovació radical de l'ensenyament superior del disseny i de les arts: la Bauhaus, els Vhutemas, l'Hochschule für Gestaltung d'Ulm o el Black Mountain College, entre d'altres. EINA va ser llavors i és avui el punt de trobada d'aquells joves que desitgen formar-se en les disciplines vinculades al disseny d'una forma dinàmica i crítica. Al cap davant de l'entitat s'hi troben avui en dia, el poeta, escriptor i catedràtic d'art Antoni Marí –President de la Fundació EINA i l'historiador Oriol Pibernat –Director EINA.

Més informació: Blanca Fullana, Responsable de Comunicació: bfullana@eina.cat - Mòbil: (+34) 669.814.904